

Звіт з ведення каси Українського Народного Дому за час від 8 січня 1994 року до 26 січня 1997 року.

Сальдо каси з попередньої каденції нараховувало 497 450 старих злотих. Через три роки діяння усунутого мравіння наше Шварисиво маю чергові приходи:

- членські внески - 631 зл. 45 гр.
- дохід з віздових імпрез - 817 зл. 42 гр.
- добровільні дамки на діяльність Українського Народного Дому 3205 зл.

а) омець Іван Тейданик - 1000 американських доларів - 2855 зл.

б) мамі Стефанія Михайська 200 зл.

в) мамсиво Курьчицькі 150 зл.

З уваги на масі доходи не було потреби закладами банкового конта. Гроші були здані на ощадну книжку на висотній відсоток, книжку підписували мішоголова і старбник.

З відсотків одержано квоту 232 зл. 78 гр.

Разом всі приходи становили 5030 зл. 64 гр.

В межах діяльності мішлася також розходи а саме:

- майтовання гардероби - 800 зл.
- направа центрального оєрівання, дамки до дверей, та інші дрібні речі 350 зл. 27 гр.
- санітарія - 91 зл. 60 гр.
- праці мулярські і столярські - 280 зл.
- відважники до сценічних вінд - 30 зл.
- направа інструментів - 85 зл.
- праці до декорації сцени - 193 зл. 44 гр.
- майтовання декорації (Леремиський замок і кімната в середній та інші) 379 зл. 74 гр.

З в і т

з діяльності Товариства "Український Народний Дім" в Перемишлі
за час від 2 січня 1994 до дня 26 січня 1997р.

У цьому трирічному часі правління діяло в складі:

Сидор Мирослав - голова
Володимир Пайташ - містоголова
Гнатюк Роман - секретар
Онишко Михайло - скарбник
Володимир Лаворко - член правління
Василь Ласича " "
Підгарний Богдан " "

До ревізійної комісії увійшли:
Михайло Ціж - голова
Понович Боган - містоголова
Боднар С член.

У цьому складі правління рішило раз у місяць сходитися на обговорювання статутної діяльності. Ці засідання не завжди були в комплекті усіх членів.

Статут Укр Нар. Дому обнімає досить широку діяльність, однак на таку діяльність не спромоглися члени самого правління підходячи до якихось справ без заінтересовання. Звертаючи увагу на те, що переднішою в Народному Дому існував і діяв укр. театр, теперішнє правління вєало напрям в відновити давні традиції утворюючи театральну групу і музичну групу мандоліністів. Гуртки ті вів містоголова.

Драмгурток опрацював історичну виставку "Перемишль відгомін віків". До виставки крім акторів входять: хор і музична група.

У 1994 році театральна група виїхала з виставкою до: Бракова, Кривинці, Горлиць, Мокрого і Ярослава, та на зїзді Перемишлян в Перемишлі.

У 1995р гурток виїхав до Команчі а в самому Перемишлі виступив на фестивалі української пісні і музики.

У 1996р гурток виїхав з програмою виставки до Хотинця біля Радимана Театральна група одержала запрошення до Тернополя, Золочева, Самбора і інших місцевостей України, однак гурток не зміг zorganizувати поїздок з чергових причин а саме:

1. Брак голосів до хору / сопрани / У некомплектному складі не можна презентувати програми. Молоді люди не хочуть вступати у ряди хору.
Ми були змушені відмовити запрошення до місцевостей Молодовиці і Кальників.

Слід тут згадати, що до виставки "Перемишль відгомін віків" приготовлено аж 14 комплектів костюмів. Костюми ті ушиті власними засобами що вбагачує гурток.

Великою помічю для гуртка вкладає голова гр. Мирослав Сидор, котрий на усі наші поїздки в турне виповичає нам безплатно автобус. Колиб не ця поміч то наш гурток ввагалі не змігби презентувати свої програми в терені. Цей дарунок виносить біля кільканадцять мільонів влотих. Та що велику поміч і зрозуміння нашої складної ситуації театральна група складає п. Мирославу Сидору як найширший подяку!

Осінь 1994р гурток розпочав вивчати нову пєсу а саме комедію в п'яти діях "Клюк суржикосток". Рік скорше відбувалося в салі театральній малювання ошени. На цей час зложено декорації в одному місці. Коли після закінчення малювання розложено декорації були вони в такому знишеному стані що прийшлося виконати нові. Тут ішлося про декорації кімната в середині. До пострєння нової декорації використано частину старої декорації. Гр. Ярослав Сидор пішов нам з помічю і подарував нам деревляні листви за що складаємо йому ширю подяку. Розпочалася довгомісячна праця а саме роблення полотняних стін дверей і вікон. Найбільше праці було при-

бівання матеріалу до рам. Суспільними працями причинилися до пострелення декоративної стіни громадяни: Ярошевич Ярослав, Підгірний Василь, Онишко Іван, Стюльський Іван, Ласичка Василь, Кузьмяк Петро. Однак найбільше часу присвятив в цій праці гр. Лаворко Володимир, що голкою зашивави кількадесят дір в старій декоративній і вложив багато праці при прибиванні полотна до рам. Живуть серед нас ще люди які оцінюють працю на стіні і нам приходять в поміч.

Подало тут два цікаві образки з такого життя а саме:
1. Гр. В. Пайташ звернувся до гр. Григорія Кузьмяка з проханням допогти у столярських працях на сцені. Гр. Кузьмяк відповів я не є столяром але мій син Петро що живе в Дмитровичах біля Радимна. Він привезе до мене дітей і я на Новцу в жінкою допилюємо внуків а він нехай іде до праці на стіні. Так і було

Григорій Кузьмяк є батьком отця Кузьмяка в Лесдгона.
2. Чистоголова звернувся до гр. Ярошевича прохання щоб зробив до декоративній відповідні металеві елементи. Чось довго п. Ярошевич не приносив потрібних речей, але шр. Пайташ стрінувши дружину п. Ярошевича поспитав що в цими ухватами Другого дня вже потрібні елементи були в Народньому Домі на сцені. Велику фахову працю в постреленні декоративній вложив член правління гр. Богдан Підгірний майструючи ганок до хати який можна розкладати і переносити. На час пострелення декоративній корабетичній пєси Клуб суфражисток вістали перервати. Літом 1996 р декоративній помальованій вже були готові щоб гурток міг виступати. Однак гурток не розпочав праці, прийшла нова перешкода а саме. Одна з жінок в життєвих причин відійшла від гуртка. Керівник групи вже шостий місяць шукає особи - дівчини, яка заняла б це місце і прийняла цю роль. До сьогоднішнього дня шукання і прохання без результату.
Підсумовуючи діяльність драмгуртка стоїмо в такій ситуації можна сказати безвихідній. З виставкою "Перемисьль відгомін віків" не можна виїхати в браку кількох соопранів. З комедією не можна розпочати працю в браку одної чи двох дічат чи жінок.

Ремонти.

До кожної виставки придатні бувають різні сценічні приладдя - елементи. Після виставки вони в різних місцях чи кімнатах є вложені, одним словом вишкію. За театральною залю на шартері є невеличка кімната, можна назвати пивниця не загосподарована від сорок років може і відійти. Цю кімнатку розпочато ремонтувати в призначенням для складування сценічних реєквізитів. Вивезено злом і груз, вмонтовано невеличкий кальорифер для огрівання. Привезено цеглу, вапно, пісок, цемент і вмуровано двоє дверей. Знова в поміч прийшов нам гр. Ярослав Сидор, даруючи нам доски на дві підлоги. Ремонту ще не закінчено але тут знова прохання до п. Ярослава Сидора щоб нам подарував доски на сходи.

Говорячи про ремонти слід тут сказати що гр. Іван Ярема виремонтував нам суспільно чотири замки до дверей. В декотрих дверях від довгих років були прибиті рекаши і колодки. Одні двері йдеться про замок до дверей виремонтував нам гр. Онишко Іван, за що складаємо ширю подяку.

Перед п'ятьдесять років комуністична влада усунула в театральній залі пласкорізьбу др. Теофіля Кормоша і розбила напис. У 1959 р віднайдено пласкорізьбу в пивниці і вмуровано. За старанням правління Нар. Дому тепер замовлено білий мармур для покриття площі докола пласкорізьби Т. Кормоша. Чошт такої таблиці коштуватиме біля шість мільонів. Праці ще не довершено.

Вішаки.

Від кількох років в зайшла потреба спорядити нові вішаки до гардероби. В часі концертів чи забав. Останні два вішаки придбано дець біля сорок років тому. Гр. Лаворко Володимир закупив принагідно на ринку 40 металевих вішаків. Деревно - матеріал на вішаки подарував і завів до столярні п. Стабрина п. Ярослав Сидор. Вішаки виконано після попередніх зважків. Металеві вішаки до столярні Стабрина довіз гр. Богдан Дримала. Зі столярні привіз вішаки гр. Стефан Богущ. Розложені вішаки вложив гр. Лаворко Володимир. Ці вішаки привезено яграв у день приїзду бандуристів до Перемисьля і дуже вони придалися. Цим людям що прийшли нам в цій праці в поміч складаємо дуже ширю подяку.

Через два роки літньою порою їздили громадяни автобусом до Корманич де в селом вістала відновлена історична капличка "Зя в л і н н я". Найбільше сахової праці у відновленні каплички вложили член правління Народного Дому гр. Підгірний Богдан та Прохвентч Ярослав.

Члени правління Народного Дому вже сьомий рік держать шо вечора джур в домівці очевидно суспільно- безплатно. Гр. Володимир Лаворко займається пренодератою Нашого Слова. В своїй праці стоїть напершому місці в Польщі. Крім Нашого Слова займається продажею книжок видань в Польщі і Україні. Товариство Укр. Народній Дім має жодних меблів і свої строї держить у повиченій шафі від Об'єднання, а документи в повиченому бюрку.

Стівираця в Об'єднанням Укр..

Як вже згадано, шо правління визначило свої аустриці наради раз намісяць. З причини браку іррегулярності наради ~~них~~ перестали відбуватися вересні 1995р. В цьому часі Об'єднання розширили свої наради - засідання у кожний четвер тижня. На ті наради Об'єднання могли прийти усі охочі і заняти голос. В цих засіданнях кожноразово брали участь містоголова Укр. Народного Дому чи утось в правління. Праця Об'єднання і Народного Дому відбувається в згоді і в одному напрямі, ток і усі справи Народного Дому були реферовані на засідання Об'єднання. Практично виглядало на як одне Товариство.

Павлокома, Малковичі, Диків старий.

За старанням голови гр. Мирослава Сидора громадяни Перемишля, моли можливість рік річовідбути прощу до місцевостей Павлокома, Малковичі і Диків старий відзначаючи річницю трагічної смерті селян. Там складали вінки і квіти на їхні могили, співали тематичні пісні, та разом зісвященниками молилися і співаючи Панахиду.

Павлокома.

П'ятьдесят років тому вістали замордовані 30 цивільних осіб Українців в селі Павлокома. Від кількох років голова Народного Дому гр. Мирослав Сидор робив старання шоб упорядкувати цвинтар, висипати занаягі могили, та огородити кладовище. Висипані могили і частинно упорядкований цвинтар вістав зде востаночий. Справа оперлася о уряд гміни в Диноні, опісля внесено справу до самого воєводи. Ця довга справа видавалася безвихідною вістала увінчана успіхом. Громадська рада погодила на поставлення огорожі кладовища.

Малковичі

Місцевість недалеко Перемишля де п'ятьдесят років тому замордовано 153 селян. Голова Укр. Народного Дому гр. Мирослав Сидор шість років тому постарався на Україні о нагробні таблиці аметою уміщення їх на могили в Малковичах. Уряд гміни Орли не даван на та згоди. Через кілька років влаштовувано там до Малкович молитовні проші. Поставлено там хрести і висипано могили. В травні цього року не уважаючи на заборону від імені уряду гміни в Орлах гр. Мирослав Сидор вмонтував нагробні таблиці бо ж померлим належить пам'ять і шана. Уряд гміни Орли вніс письмо протесту.

Диків Старий.

У 1993 р голова Мирослав Сидор вніс письмо до уряду гміни в проханнєм висипати могилу на 30 стрільців УІА поставлення хрестів і уміщення таблиці в привішшами. Працю виконано за згодою гміни. Усі ті праці звязані з уфундованнєм цих трьох памяткових могил ведення документації і сахові праці виконував сам голова Народного Дому Мирослав Сидор зашосклададасмо йому як нийширїшу подяку.

ЗВІТ

з діяльності Товариства „УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ” у Перемишлі
за період від 2 січня 1994 до 5 січня 1997.

У склад правління входили:

1. Мирослав Сидор, голова;
2. Володимир Пайташ, містоголова;
3. Роман Гнатюк, секретар;
4. Михайло Онишко, скарбник;
5. Володимир Лазорко, член правління;
6. Василь Ласичка, член правління;
7. Богдан Підгірний, член правління.

У склад ревізійної комісії входили:

1. Михайло Ціж, голова;
2. Богдан Попович, містоголова;
3. С. Боднар, член.

1. Засідання Правління зі статутної діяльності відбувалися раз у місяць.
2. Нав'язуючи до довоєнних традицій Народного Дому при Товаристві діють групи: театральна та музична мандоліністів, які веде містоголова Володимир Пайташ. Театральна група виставляла історичну виставку „Перемишль - відгомін віків” як у Перемишлі, так і в багатьох інших місцевостях Південної Польщі та на Україні. Поїздки відбулися завдяки допомозі голови Мирослава Сидора, який безкоштовно забезпечував артистів автобусним транспортом на вартість кількох тисяч злотих. Власними силами пошито 14 костюмів до п'єси „Перемишль...” Побудовано також нову декорацію до нової п'єси „Клуб сурфажисток” (до цього спричинилися між іншими: В. Пайташ, Я. Ярошевич, В. Підгірний, І. Онишко, І. Спольський, В. Ласичка, П. Кузьмяк, Я. Сидор).
3. Проведено ремонт приміщення для зберігання реквізитів (подяка для Я. Сидора та І. Онишка).
4. Замовлено мармур для покриття площі довкола пласкорізви Теофіля Кормоша. Приблизний кошт: 600,00 злотих.
5. Закуплено 48 металевих вішаків на потреби домівки дякуючи Володимирові Лазоркові. Виготовлено також і дерев'яні вішаки.
6. Завдяки Богданові Підгірному та Ярославові Ярошевичеві була відновлена історична капличка „З'явління” у Корманичах.
7. Члени Народного Дому суспільно чергують вечорами у домівці, а Володимир Лазорко займає перше місце у розповсюдженні „Нашого Слова”.
8. Члени Товариства беруть також активну участь у діяльності Перемиського відділу Об'єднання українців у Польщі.

9. Завдяки старанням голови Мирослава Сидора, мешканці Перемишля і не тільки мають змогу щороку відбутися до місцевостей: Малковичі, Павлокома, Диків Старий.
- У селі Павлокома були замордовані 360 цивільних осіб української національності. Голова Мирослав Сидор починив старання, щоби впорядкувати цвинтар, насипати зруйновані могили (які були опісля здевастровані наново), огородити кладовище. Після довготривалих переговорів з Урядом Гміни Динів та Перемиським Воеводою вирішено, що цвинтар буде огорожений.
 - Після шести років очікування на згоду Уряду Гміни Орли на поставлення пам'ятника та нагробної дошки на могилі помордованих 153 селян із Малкович, голова Мирослав Сидор поставив на цій могилі хрест з нагробною дошкою. Цей захід не вимагає ніяких дозволів, однак це зустрілося з протестом Уряду Гміни Орли.
 - У 1993 році голова Мирослав Сидор одержав згоду на всипання могили, поставлення хрестів та дошки з прізвищами 30 стрільців Української Повстанчої Армії у Дикові Старому. У цьому заході багато зусиль вклали також Катерина і Петро Піпки, за що складаємо їм щирі сердечне спасибі.
- Усі праці зв'язані з уфундуванням всіх трьох могил, ведення документації та фахові праці виконував голова Мирослав Сидор. Окремі подяки за участь у цих торжествах належаться нашим душпастирям: владиці Теодорові Майковичеві, о. Богданові Степанові та о. Іванові Нагачеві, а також церковному хорові зокрема його диригентів Володимирові Пайташеві.
10. Під час візиту Президента України Леоніда Кучми до Ланцута була організована, завдяки старанням голови Мирослава Сидора, зустріч перемишлян з Президентом Кучмою на леговищі Ясіонка біля Ряшева.
11. Члени Товариства брали участь у празнику в Хотинці та на щорічних святкуваннях на могилі воїнів УПА в Грушовичах.
12. Містоголово Володимир Пайташ за свою віддану діяльність для української культури в Перемишлі був відзначений Міністром Культури і Мистецтва Польщі.
13. Не ма залеглостей у ведені листування.

